

Сесія Верховної Ради Української РСР

28 липня у сесійному залі Верховної Ради УРСР відкрилася четверта сесія Верховної Ради Української РСР восьмого скликання.

Під бурхливі оплески присутніх місця у ложах займають товариші О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, В. І. Дегтярьов, Н. Т. Кальченко, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, Ф. Д. Овчаренко, Я. П. Погребняк, В. О. Сологуб, В. М. Цибулько, члени Президії Верховної Ради УРСР і уряду республіки.

Сесію відкрив Голова Верховної Ради УРСР депутат М. У. Білий.

Потім депутати заслухали доповідь Голови мандатної комісії депутата А. А. Уланова про перевірку повноважень новообраних депутатів Верховної Ради Української РСР.

Верховна Рада прийняла постанову про визнання повноважень депутатів Верховної Ради УРСР І. С. Грушецького та І. І. Церковного.

Одностайно затверджується такий порядок денний сесії:

1. Обрання Голови Президії Верховної Ради Української РСР.

2. Про стан використання земель і додержання земельного законодавства в Українській РСР.

3. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

У першому питанні порядку денного слово надається члену Політбюро ЦК КПРС, Першому секретарю ЦК КП України депутату В. В. Щербинському, тепло зустрінутому присутніми. За дорученням ЦК КП України він вносить пропозицію, підтриману партійною групою Верховної Ради УРСР і Радою старійшин Верховної Ради УРСР, про обрання Головою Президії Верховної Ради Української РСР депутата І. С. Грушецького.

Верховна Рада одностайно приймає постанову про обрання Головою Президії Верховної Ради УРСР І. С. Грушецького.

Зі словами сердечної подяки за виявлене високе довіря виступив член Політбюро ЦК КП України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР І. С. Грушецький.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПРО ОБРАННЯ тов. ГРУШЕЦЬКОГО І. С. ГОЛОВОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

Обрати Головою Президії Верховної Ради Української РСР тов. Грушецького Івана Самійловича — депутата від Лівинського виборчого округу Вінницької області.

Перший заступник Голови Президії Верховної Ради Української РСР
С. СТЕЦЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР **Я. КОЛОТУХА.**
м. Київ,
28 липня 1972 року.

ГРУШЕЦЬКИЙ Іван Самійлович ГОЛОВА ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

Іван Самійлович Грушецький народився 22 серпня 1904 року в селі Сілля-Бідишівка, Україна, член КПРС з 1929 року, має вищу освіту. Починаючи з 1922 року, очолював сільський комітет неземельних селян, працював секретарем, головою сільради, з 1928 року — головою Запорізького райкомзему. Пізніше — завідувач райфіліїдлом, заступник голови виконкому Васильківської районної Ради, голова виконкому Великобродської районної Ради депутатів трудящих на Запоріжжі. З 1937 року — секретар виконкому Дніпропетровської обласної Ради депутатів трудящих.

В 1939 році тов. І. С. Грушецького висунуто на керівну партійну роботу. Він працює секретарем Дніпропетровського, а з вересня 1939 року — другим секретарем Івано-Франківського обкому КП України. В червні 1940 року обраний першим секретарем Чернівецького обкому КП України.

В період Великої Вітчизняної війни тов. І. С. Грушецький на партійно-політичній роботі у Дніській армії — член Військової Ради 40-ї армії, а згодом — член Військової Ради Степового та Другого Українського фронтів, має військове звання — генерал-майор.

З 1944 року тов. І. С. Грушецький — перший секретар Львівського обкому КП України. Потім вчиться на курсах академії суспільних наук

при ЦК КПРС, після закінчення яких в 1950 році обирається першим секретарем Львівського обкому, в 1951 році — першим секретарем Волинського обкому, а в 1961 році — першим секретарем Львівського обкому КП України.

В 1962 році тов. І. С. Грушецький обирається секретарем ЦК КП України, призначається заступником Голови Ради Міністрів УРСР, головою Комітету партійно-державного контролю ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР. З 1966 року він голова Партійної комісії при ЦК КП України.

На XXII, XXIII, XXIV з'їздах КПРС тов. І. С. Грушецький обирається членом ЦК КПРС, починаючи з XVII з'їзду Компартії України — член ЦК КП України. З 1962 року він кандидат у члени Президії, а з 1966 року — кандидат у члени Політбюро ЦК КП України. На липневому (1972 р.) Пленумі ЦК КП України його обрано членом Політбюро ЦК КП України. Тов. І. С. Грушецький — депутат Верховної Ради СРСР усіх скликань, депутат Верховної Ради УРСР першого, шостого, восьмого скликань.

За заслуги перед Батьківщиною нагороджений чотирма орденами Леніна, орденом Жовтневої Революції, двома орденами Червоного Прапора, двома орденами Вітчизняної війни I ступеня і багатьма медалями.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIII
№ 92 (1572).

ВІВТОРОК, 1 серпня 1972 р.

Ціна 2 коп.

УДОСТОБНІ ВИСОКОГО ЗВАННЯ

Володарі почесного титулу «Кращий молодий раціоналізатор України»

Під лозунгом «П'ятиріччя — ударну працю, пошук і творчість молодих!» молодь республіки бореться за високопродуктивну працю, впровадження нових технічних і наукових досягнень у виробництво, максимальне вміле викори-

стання техніки. Цьому сприяє широкий раціоналізаторський рух серед молоді, що покликаний зробити значний внесок у прискорення науково-технічного процесу в народному господарстві.

ЦК ЛКСМ України,

Українська республіканська рада ВТВР днями прийняла постанову про присвоєння почесного звання «Кращий молодий раціоналізатор України» групі молодих передовиків республіки. Серед них молоді творці Кіровоградщини — електрослюсар

шахти № 3-біс комбінату Олександрівугілля Олександр Бульба та старший інженер заводу «Червона зірка» Віктор Погорелов.

Обласна молодіжна газета вітає вас, шановні товариші, з присвоєнням почесного звання і звертається з проханням поділитися на сторінках «Молодого комуніста» про свій шлях в країну творчої думки.

ЗОЛОТА ВЕРШИНА „ЯТРАНЮ“ ПРИЗ ІІІ МІЖНАРОДНОГО ФЕСТИВАЛЮ — У САМОДІЯЛЬНИХ МИТЦІВ

ПЛОЩА дає переможцям маршем: «Все вище і вище, і вище...» Ятранці кладуть до підніжжя пам'ятника Сергію Мировичу Кірову кошики яскравих ніжних і гордих квітів, які щойно їм піднесли вдячні кіровоградці. Все вище і вище... Можливо, оркестранти цілком випадково зіграли саме цей марш: найліпше його викону-

ють, але сьогодні тут, на площі Кірова, адресований заслуженому самодіяльному ансамблю танцю УРСР «Ятрань», він звучить символічно, передаючи отримане схвалення до вершин майстерності цього самобутнього талановитого художнього колективу.

Ще, здається, недавно троє ятранців вперше показали кілька танців за межами нашої Батьківщини. Це було в Англії, куди їздили на гастролі наші митці. А потім острів Свободи — Куба, IX Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Софії, Франція. І ось III Міжнародний фестиваль народного танцю в Угорщині. Радянський Союз представлений єдиним колективом — танцювальним ансамблем «Ятрань».

Ми не були свідками того творчого багатоборства, яке панувало на фестивалі, не бачили, чим саме радували глядачів і захопили вимогливих цінителів народного мистецтва наші ятранці, про це ми ще почуємо від них. Але нині — розділяємо радість справжнього триумфу: «Ятрань» привіз на Батьківщину головний приз Міжнародного фестивалю — «Золотий черевичок». Це щось більше успіху — навіть великого, успіху серед вимогливого глядача, успіху в далеких країнах. Здобуто визнання, висловлено фігурально, на міжнародній танцювальній арені і тому це, мабуть, вершина, до якої «Ятрань» ішов роками своєї невтомної роботи на ниві народного мистецтва.

...Площа імені Кірова вранці минулої суботи буквально завіла пурпурністю гвоздик і чистогою гладіолусів. Сотні кіровоградців прийшли сюди вітати своїх земляків, що своїм мистецтвом уславили рідну Кіровоградщину. На зустріч з ятранцями, що прибули з Угорщини, прийшли секретар обкому КП України Д. С. Сиволоп, голова облпрофради Д. Т. Жмак, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, другий секретар міськкому партії А. Д. Сухоцький, заступник завідувача відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко, голова виконкому міськради Б. Г. Токовий, заступник начальника облуправління культури О. Т. Ткаченко.

Десята година ранку. До площі під'їждить автобус. Знайомі обличчя! Скільки разів ми аплодували їм у наших залах тут, вдома. Сьогодні вам, ятранці, оплески за те, що гідно захистили мистецьку

честь нашого краю і всієї Батьківщини.

— Ми розуміли, — говорить, підійшовши до мікрофону, керівник ансамблю, заслужений діяч мистецтв УРСР А. М. Кривохижа, що представляємо на фестивалі нашу рідну країну. Це була ще одна подія, яка дала можливість зайвий раз пересвідчитись, що розквіт мистецтва і, зокрема, народного, можливий лише у вільній країні, де все твориться для народу. І тому ми глибоко вдячні нашій партії, нашому уряду, радянським людям, які так беззастановно дбають про духовний світ, мистецьке багатство трудового народу. Свої творчі здобутки, нашу перемогу на третьому Міжнародному фестивалі ми присвячуємо наступному всенародному святу — 50-річчю створення Союзу РСР.

Валентина Вербова, солістка ансамблю, підносить догори золотий черевичок. Ятранці схвилювані зустріччю.

— Спасибі вам, за ваше натхненне мистецтво, — говорить, вітаючи учасників ансамблю, секретар обкому КП України Д. С. Сиволоп. — Ми уважно слідували за вашим виступом на цих відповідальних змаганнях і раді, що ви продемонстрували високу майстерність, гарячу мистецьку пристрасність, велику любов до культурних здобутків наших радянських народів. Ваш приклад благотворно впливає на дальший розвиток танцювального народного мистецтва не тільки в області, а й в усій республіці. Нових вам творчих удач, нових перемог.

Ятранців привітали також голова облпрофради Д. Т. Жмак, заступник начальника обласного управління культури О. Т. Ткаченко, від імені багатотисячного колективу заводу тракторних гідроагрегатів — голова комітету профспілки І. С. Четверня.

«Золотий черевичок» проплізає по колу, відбиваючи блисками вранішніх золотих променів.

В. ОЛЕКСЕНКО.

Фото В. КОВАКА.

Сесія Верховної Ради Української РСР

(Закінчення).

Верховна Рада переходить до розгляду другого питання порядку денного. З доповіддю «Про стан використання земель і додержання земельного законодавства в Українській РСР» виступив перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко. Співдоповідь постійних комісій Верховної Ради УРСР по сільському господарству, по охороні природи і законодавчих передбачень зробив голова комісії по сільському господарству депутат М. С. Давиденко.

В доповіді і співдовіді зазначалось, що надійним шляхом успішного виконання завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС перед трудівниками сільського господарства, є найраціональніше використання кожного гектара землі на основі дальшого піднесення культури землеробства, широкого впровадження комплексної механізації, меліорації, захисту ґрунту від вітрової і водної ерозії, застосування нових прогресивних методів його обробітку, здійснення агролісомеліоративних та інших заходів.

В республіці досягнуто відносно високого рівня використання землі. За останні 10 — 12 років урожайність зернових зросла майже на 10 центнерів з гектара. Багато колгоспів і радгоспів, цілі райони вже збирають по 30—40 центнерів зерна, по 400 — 450 центнерів цукрових буряків, по 200 і більше центнерів картоплі з гектара, вирощують високі врожаї кормових, овочевих та інших культур. В колгоспах і радгоспах республіки завершується впровадження науково обґрунтованих сівозмінь, проводиться значна робота по будівництву іригаційних та меліоративних систем, хімічній меліорації кислих і засолених ґрунтів, поліпшенню природних кормових угідь, боротьбі з водною і вітровою ерозією земель. Значно зменшилось вилучення земель для промислових та інших потреб. Проведено певну роботу по раціональному використанню земель лісового фонду республіки, загальна площа якого становить близько 10 мільйонів гектарів.

Доповідач, співдоповідач і промовці, які виступили в дебатах, спинились на недоліках, що мають місце у використанні земельного фонду республіки. В обговореному питанні сесія прийняла відповідну постанову.

Верховна Рада Української РСР затвердила Укази Президії Верховної Ради УРСР, прийняті в період між сесіями.

На цьому четверта сесія Верховної Ради Української РСР свою роботу закінчила.

(РАТАУ).

Вони сьогодні попереду

ВІКТОР ТКАЛИЧ з колгоспу «Маяк» Новоукраїнського району. **СКОСИВ 171 ГЕКТАР, НАМОЛОТИВ 5535 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

ФЕДІР ДАVIDЮК з колгоспу імені Франка Компаніївського району. **СКОСИВ 227 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 5520 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

МИКОЛА ЛЕБЕДКО з колгоспу імені Урицького Леоніда Леонідовича району. **СКОСИВ 201 ГЕКТАР, НАМОЛОТИВ 5063 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

БОРИС УВАРОВ з колгоспу імені Ілліча Гайворонського району. **СКОСИВ 140 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 4550 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

ВІКТОР ГРИГОР'ЄВ з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Вільшанського району. **СКОСИВ 184 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 4595 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

ВАСИЛЬ ШЕРЕМЕТ з колгоспу імені Франка Компаніївського району. **СКОСИВ 183 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 4503 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

ВІКТОР КОКОРА з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району. **СКОСИВ 135 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 4201 ЦЕНТНЕР ЗЕРНА.**

ВАСИЛЬ БРОЗИНСЬКИЙ з колгоспу імені Куйбішева Ульяновського району. **СКОСИВ 171 ГЕКТАР, НАМОЛОТИВ 4290 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

АНАТОЛІЙ КРИВЕНКО з колгоспу імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району. **СКОСИВ 131 ГЕКТАР, НАМОЛОТИВ 3525 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.**

Штрихи до портрета сучасника

З РАНОЇ ще парувала дорога після дощу, та піднялось сонце — і під ногами ніби асфальт, не ґрунтівка. Рая не помічала цих змін, поспішала. Здавалось, ще крок — і побіжить. Хотілося якнайшвидше залишитись на самоті, заспокоїтись. Настрій був зіпсований, мабуть, на цілий день.

Все почалося з короткої сутички з зафермою. Як і всюди, черговість процесів у них суворі: чистка, годівля, підготовка апаратів, доїння, одержання кормів... І як би не коїся, одночасно доїти і прибирати, наприклад, не станеш. А тут мавши: завідувач фермою Олександр Васильович Скляр ставить ледь не таку саме ви-

своїх руках, вона пояснює: «Машини дзять... — і уточнила, — вже три роки».

У РАІ Китаєвої початок трудового стажу співпав з переходом ферми на повну механізацію всіх робіт. На її очах монтували і налагоджували доільні установки, їй самій довелося вчитись доїти апаратами, усувати потокові поламки. І ніхто тут не дивується, якщо молода доярка в розмові скаже: «моя ферма», «пішла в свій корівник». Робота, колектив, з якими усі турботи і радощі навіл, увійшли в її життя міцно. Старші доярки заздять:

— Повезло тобі, Раю. Слідом за тобою і апарати прийшли на ферму, а зараз — позмінна ро-

Образ Раїси Китаєвої

могу. Рая разом з Надією Бакмач тільки-но здали молоко і прийшли одразу по дерть.

— Я що, чекати вас буду? — зустріч двічі сердито завідувачки, і закрив перед ними двері.

Потім були такі слова, що краще й не згадувати, а найобидніше — дві групи корів до самісінького обіду так і залишились на неповному раціоні.

Під враженням ранкового інциденту Рая йшла додому. «Тільки б нікого не стріти, — думала, — бо не витримас — розплачеться». На зчулася, як дорого перепинила голоза колгоспу Іван Степанович Бенько. Розповіла йому все і з серцем вже закінчила:

— Піду з ферми! Зазтра ж і не вийду на роботу! Вистачить з мене!

А назазтра Рая, як і чотири роки тому, з першими промоями вже була біля своїх корів, за звичними справами. Іван Степанович, якому теж не спалося після категоричної заяви найкращої доярки, раненько завітав на ферму. Не діло, коли такі, як ось ця запальна Раїса Китаєва, йтимуть з тваринництва. Зараз хороша доярка — що інженер в цеху: будь-кому не довіриш доїльну апаратуру. А Рая посміхалась, привітно і трохи винувано, мовляв, не судить суєро, не можу-я без ферми.

Особиста образа... вона може найменше зіпсувати настрої і найбільше — вивести надого із звичної кої. Тоді переставш вірити у власні сили, опускаються руки, замикаєшся сам у собі. Такому стану піддаються люди слабодуки, з празливим самолюбством. Їх пізнають по виразу обличчя: «Мене не розуміють — то зайве щось кому-небудь доказувати». З образою ня душі нелегко жити. І як важливо, коли в таку годину, поряд опиниться людина чужина, добра. Дивлячись, й відтануло серце, зітріте дружною увагою. І хоч Рая не вважала себе слабхарактерною, тоді поборот образу допоміг Іван Степанович. Він говорив заспокоїливо, обіцяв розібратись, та запади найбільш такі слова: «Я маеш привади з ферми. Член депутатського посту — довір'я яке тобі... Як же відповісти виборцям будеш?» Сказано було із замчайною інтонацією і на докір ніби це схоже. Так говорять друг до друга. Так казав комуніст молодому комуністові. «Я маеш права»...

В «Книжці колгоспника» Раїси Китаєвої стоїть єдиний запис: «Прийнята дояркою на ферму № 1» і дата — 1968 рік. З її рідних в тваринництві ніхто не працював, першою пішла вона. І не випадково. Закінчила школу, а тут якраз на ферму потрібні люди були. Порадилась дома, не заперечили. Відтоді п'ятий рік пішов. Струнка, чорноока, Рая й зараз схожа на старшокласницю. Білий халат і така ж хустка роблять її ще більш тендітною. Навіть рукам може позздрити музика. Вловивши погляд на

бота, не те, що колись — без вихідних...

Сміється у відповідь:

— Ніби зараз уже все вирішено.

«Он зовсім недавно на зборах знову про корми говорили», — це вже подумала.

За думками прийшли згадки. Несподівано все якось почалося для Раї. Вкрай розгубилась, коли голова виборчої комісії вручив посвідчення депутата сільської Ради. «Чи справлюсь?» — майнуло тривожно. — Сім'я, робота. Це було понад рік тому. І з того часу неспокійні турботи з'явилися у молодій доярки.

Виклик на першу сесію сільської Ради особляно схвилював і запам'ятався. Напередодні підійшла до зоотехніка Леоніда Леонідовича Говалія, теж депутата, який саме готувався виступати.

— Знаеш, Раю, всі твої зауваження повторю. Не заперечуєш?

— Про те, що шифер треба на корівники? Що ізолатор пора будувати?... А можна? — запитала з сумнівом, бо вважала, що все те справа тільки їх ферми.

— Не тільки можна — треба. І обов'язково.

Від імені депутатського посту ферми зоотехнік тоді виніс на обговорення сесії невідкладні проблеми їх господарства. А Раї Китаєва слухала і жалкувала про те, що можна було б ще й про поновлення стада нагадати, і про...

НЕСПОКІЙНИЙ характер у Раї — про це добре знають всі. Як тільки нащодавно почались перебої з постачанням кормів, на зборах вона перша підняла тривогу.

— На цей період минулого року надої вищими були, — сказала. — А чому? Бо один трактор — на п'ять корівників. Дош пішов — ось і не встигають возити корми.

Підтримали доярки, напосіли на завідувача і зоотехніка, допомогло відразу.

За перше півріччя у Раї таї напарниці Клавдії Василівни Коваленко найвищі надої від групи корів. Але це не заспокоює, бо знає, не все поки зроблено, чого бажалось. Сьогодні на фермі є ще малі проблеми — однокенки і такі, що й за місяць не вирішиш. І з запевітним мрією. Вона десь там, на самому денці, вкладається в один есиль: «Догнати найкращу доярку області Любу Флаженко».

На прощання бажаю Раї успіхів в усіх її планах. А вона і на прощання — зі своїм неспокоєм:

— Було б добре, коли б роботою молодих депутатів краще цікавилися комітети комсомолу. Щоб ми відчували, чи ми представники в сільських, районних і міських Радах.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Куйбішева (Голопівка) Новоукраїнського району.

ЮНІСТЬ ВИКРИВАЄ ІМПЕРІАЛІЗМ

СМЕРТЯМ НЕ БУТИ!

В Олександрійському районі комітети комсомолу розробили цілий ряд заходів, що організовані за програмою місячника солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти агресії США. В Куколівському сільському Будинку культури комсомольські активісти разом з культурмійцями влаштували тематичний вечір «Юність викриває імперіалізм».

...В залі всюди плакати — «Геть руки від В'єтнаму!», «Фашизм не пройде!». А в фойє присутні на вечорі зацікавила виставка дитячої творчості, присвячена цій темі.

Заучити «Гімн демократичної молоді».

Завідувач лекторською групою обкому комсомолу Г. Устимчук розповів юнакам та дівчатам про боротьбу молоді світу за мир. А тоді — літературно-музична композиція. Разом співали пісню «Бухенвальдський набат».

Вірші місцевих поетів К. Колосникова та Ю. Негіна — теж про непримиренну боротьбу волелюбних народів землі за свою свободу.

І ще пісня — «Хотят ли русские войны?» А діти свою — «Хай завжди буде сонце».

Тематичний вечір закінчився пісню «Ніколи не бувати смертям», яку виконували всі присутні в залі.

А. КУЧИШКІНА,
заступник завідувача відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ.

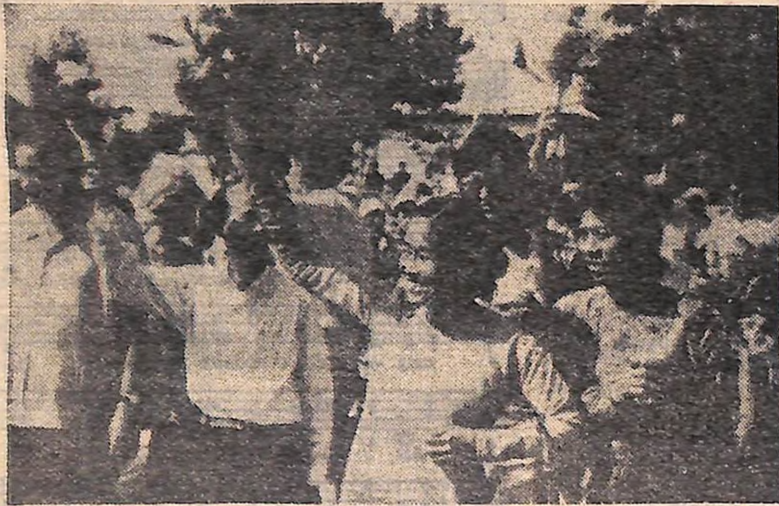

В чому радіти бригадиру комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району Василю **ЛУЗАНІВСЬКОМУ**, якого ви бачите на цьому фото. Адже кожен корінь цукрового буряка уже важить 800—1200 грамів. На площі 198 гектарів механізатори зобов'язалися одержати по 300 центнерів солодких корнів з гектара. Цей масив засіяли і обробляли Леонід Комаров, Іван Лабунський, Олександр Кваша, Михайло Орел.

Фото В. КОВАКА.

ЧУТТЯМ БРАТЕРСТВА

ЗАВЕРШИЛОСЯ ПЕРЕБУВАННЯ НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ ДЕЛЕГАЦІЇ ТОВАРИСТВА В'ЄТНАМСЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ДРУЖБИ НА ЧОЛІ З КАНДИДАТОМ У ЧЛЕНИ ЦК ПАРТІЇ ТРУДЯЩИХ В'ЄТНАМУ ДІНЬ ТХІ КАН.

Другого дня в'єтнамські друзі побували в супроводі директора заводу «Червона зірка» К. С. Курцева у піонерському таборі підприємства, де на честь гостей відбулася урочиста піонерська пісненька.

Захоплена турботою про підростаюче покоління в нашій країні, Дінь Тхі Кан розповіла піонерам про життя в'єтнамських дітей.

Після зустрічі в таборі — поїздка в Знаменський район. Тут делегація був вштовпаний прийом в міській партії. Перший секретар Знаменського міського КП України В. Г. Кузнецов розповів

гостям про працю і відпочинок трудящих району, про їх досягнення в боротьбі за колгоспний достаток.

Гості з особливою увагою слухали розповідь про місто залізничників. Адже ось такі незомні трудівники рейкових доріг доставлять на в'єтнамську землю вантажі з Радянського Союзу, який надає братерську допомогу ДРВ.

— Це запам'яталося нам назавжди, — поділилася від всіх членів делегації Дінь Тхі Кан своїм враженням від відвідань пантеїстського колгоспу імені Дзержинського. Гості побували у

колгоспному Палаці культури на мітингу трудівників села, присвяченого місячнику радянсько-в'єтнамської дружби і солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти агресії США.

Босць народного загону Ву Тхі Доан була цього дня у постійному оточенні дітей, молоді. Симпатії до цієї мужньої молоді жінки були конкретним виявом братерської солідарності. Отак ішли вулицями села, взявшись за руки Ву Тхі Доан і її юні друзі з українського села Пантеїстського.

На мітингу виступили голова колгоспу В. Г. Апиньков, учасник Великої Вітчизняної війни В. М. Макарова, секретар парторганізації Я. С. Петренко та інші. Вони таарували ганьбою американських агресорів, висловлювали братерське почуття до народу героїчного В'єтнаму. З великою увагою слухали пантеїстську розповідь про боротьбу в'єтнамського народу за свою свободу і незалежність, з якою виступила Дінь Тхі Кан.

Гості з ДРВ побували у сім'ях колгоспників.

28 липня делегація відбула з Кіровоградщини. В'єтнамських друзів проводжали секретар обкому КП України Л. Г. Кравченко, заступник голови обласконкому Є. М. Чабаненко, заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко, другий секретар міськомкому КП України А. Д. Сухачов, представники громадськості міста Кіровограда.

Делегація Товариства в'єтнано-радянської дружби з ДРВ на чолі з кандидатом в члени ЦК Партії трудящих В'єтнаму Дінь Тхі Кан побувала в місті Знаменському та колгоспі імені Дзержинського Знаменського району.

На фото вгорі ліворуч: дорогі в'єтнамські гості на вулицях Знаменки, вгорі праворуч — так знаменчани виступили зустрічали посланців ДРВ, внизу — квіти від щирого серця.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ: „ТВІЙ ВІЛЬНИЙ ЧАС“

АВТОБУС поминав Аврамієвські ліси, в'їхав у зелений тунель і знову вийшов у широкий степ. Далеко, далеко, аж на небокрай завиднілися високі будови Кіровограда — ТЕЦ, елеватор...

Попереду мене сиділо десь дівчат, — тихо, але жваво розмовляли між собою. Вони вертали до міста. Обов'язково з відпустки. Перша поспішала до незділаних справ у заводському комітеті комсомолу. А друга...

Давайте послухаємо її саму:

— Відпустки мені лишилися ще п'ять днів, але не втрималася, їду. Там можна вмерти від нудьги... Така нудьга, ось обридло — і річка, і гаї, і книжки.

— Помогала б мамі у городі, на господарстві!

— Все зроблено. Та й мама в мене добра — нічого не дає робити, каже ж, ти відпочиви приїхала...

Я дивувалась. Найкращий час, відпустка, і раптом — сірість, нудьга... Чому? Мені загадалась інша, звичайна, але дуже повчальна історія.

Мій товариш, комбайнер Григорій, одного разу прийшов додому, побідав, потім одягнув синю пелюшану сорочку, випрасопані чорні штани. В кімнату задзвонив його сніжок, учень сьомого класу Володька.

— Ти вдома, тату?

— Як бачиш. Закінчив ремонт комбайна. Комісія прийняла його, поставила «відмінно».

— Ти збираєшся кудись в гості?

— Ні, чекав тебе. Ти, здається, маєш вілну хвилину?

— Не хвилюю — годиною.

— Вілний і в, Підзем розумі?

— Куди?

— Недалеко. Поподорожуємо нашою вулицю. Я тобі розповім чимало про неї.

— Про нашу вулицю? Що ж у ній цікавого? Вона ж звичайна сілська вулиця?

— Помилувалась, друже!

І вони пішли. Батько розповідав, якось випадково, в його голосі чулось усе: і радість, і печаль, і гнів, і хвилювання, і біль.

— Ось, Володько, будинок. Катинка. Скоро піде вона... Та й її не забуду ніколи. Тут збиралась перша комуністка. Зрозу в 1929 році тут біляка організували першу комуну.

Було їм чотирнадцять років... В тому числі й сніжок мого батька, твоє діда. Катину палили куркулі, комунари закидали, стріляли в неї, топали їй по нозі, труїли копей, побили перший трактор, а вони вистояли. За ними пішли й інші трударі. А комуну називалась «Ленінські хлопці»... В хаті напроти жила прекрасна людина, хлопець, якого любив всі.

Перший секретар комсомольського осередку. Його збили куркулі. Сніжок біля вікна, читав книгу, сидів на підвіконні й заснув. А його з одріза — була така куркульська зброя...

— За поворотом, де три ясени, живе ти знаєш, дідуся Никифор. Він наш перший орденосиць. Орден Леніна даля йому Вітчизна за працю... Біля колодязя за журавлем, тітка Марія. Вона виховала трьох синів — Героїв Соціалістичної Праці. Одного нагородили за вугілля, другого за море, третього за воєну. А у цієї хати, в цієї сім'ї — доля дуже почальна. Коли в Німеччину на каторгу гнали двох дівчат-підлітків, батько кинувся з вилами до катів. Його збили, збили й матір. І дівчаток. Ліжничка найменша, була у колосі, людя вихопила з воїною. А будинок за

нею мав гуляти славу. Вночі в хуртовину з сусіднього села, де стояли наші, прийшли розвідники і захопили весь пілєцький штаб...

— Та коли, Володько, говорити про Велику Вітчизняну війну, — продовжував батько, — то захищати Батьківщину з нашої вулиці пішли сто вісімдесят три чоловіки. Сором істє не вернувшись з фронтів...

ДЕЩО хлопчина чув, знав, але тепер перед ним у новому світлі, у повноті своєї слави постала його вулиця. Він слухав, затамувавши подих... І коли вони підійшли на околицю, де починалась брукована дорога на Кіровоград, Володька сказав:

ВІДПОЧИВАТИ. З КИМ?

— Тату! Чому ти раніше не розповів мені про нашу вулицю?

— Ти б раніше і не зрозумів усього.

А тепер ти виріс...

— Спасибі, тату! Коли в тебе буде вільний час, не забувай про мене!..

Вільний час! Про нього розмова цілком слушна. Це литання надзвичайно важливе, надзвичайно хвилююче, саме про нього говорили і дає дізнат в автобусі, і батько й син!

В. Браніцький, кандидат історичних наук, старший викладач Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна, правильно наголосує у статті «Твій вільний час», опублікованій в «Молодому комуністі», що головне полягає в тому, щоб найбільш доцільно використувати цей час.

Додамо: і цікаво, і мудро, і приємно. Додамо: щоб і він залишав у житті людини хвилюючий спогад, слід.

Приєднуємось: щоб і він піднімав усіх кожного разу ще на одну сходинку вище.

І вертаємось до винесених у заголовку питань: Як проводити вільний час? З ким?

Бо ж вільний час кожен із нас використовує по-різному. Один захоплюється спортом, інший рибалкою і полюванням, третій читас книги, четвертого не відірвеш від телевізора... Сотні захоплень. Відповідаючи на питання — як? з ким? — ніяк не минеш взаємовідносин старших і молодших поколінь. Та й, з рештою, читачі «Молодого комуніста» — молоді, що в майбутньому буде батьками, та є і читачі «Молодого комуніста» — батьки, що мають дітей.

І тому відповідь може бути лише од-

на: разом. Не завжди, але в переважній більшості випадків разом.

Я завжди жалю маленького хлопчика із картини художника К. Успенського «Не взяли на рибалку». Батько із старшим сином з рудочками йдуть на річку, а в меншого опущена голова. Його не взяли!..

Мені доводиться часто подорожувати серед рідних степів. Коли я підходив до Котовського лісу, зупинивсь. Мене здивувала не краса природи, не могутні дуби, що нахилили своє віття до води, не

хлоп'ят. Став їх тренером. А потім організував і оборонні гуртки. І всі діти полюбили його, хотіли не підозрюючи про те, що він навчив їх доцільно використувати свій вільний час.

Тітка з-за типу спостерігала зовсім лине: батько вранці в трусиках біг на річку. Купатись (побігав із великого міста на місяць у відпустку). Дивувало тітку інше: за батьком бігло і п'ятирічне заспане хлоп'ят.

Тітка не втрималась і обурено сказала батькові:

— Ви не люди! Дитині б ще спати, а ви його будите — і в холодну воду!

Батько розсміявся:

— У нас вільний час. І ми разом зміцнюємо своє здоров'я! Правда, Валерко?..

Микола Григорович Жерновий з Новомиргородщини організував у Кам'янській восьмирічній школі гурток юних охоронців природи. І свій вільний час діти тепер знають, як проводити і кому його віддати!..

Та коли ми, хай і несповно, дали відповідь на питання — як? з ким? — лишається ще одне, надзвичайно важливе.

МІ ВІЄМО працювати. Про це красномовно говорять небувалий злет, розквіт нашої країни, краса наших справ. Комуністична партія і Радянський уряд приділяють велику увагу відпочинку трудящих. Море і гори, ріки й гаї, Палади культури — все для послуг відпочиваючого трудівника!..

А от чому б не поставити комсомольському комітетові школи, колгоспу питання: як ви, комсомольці, провели вихідний день? Де були, як відпочивали, які враження він залишив?

Чому б комсомольському комітетові школи, колгоспу разом з громадськими організаціями села не організувати екскурсію в робітничі міста? В найближчий ліс? До ріки? До пам'ятних місць?

Хіба не цікаві наші вулиці, наші села, наші міста? Кожна екскурсія, кожна подорож підносить кожну людину на сходинку вище. Перед нею розкриваються і простори, і люди, будови Вітчизни. Перед нею розкривається велич Батьківщини.

І хоч прикро, але від правди ні де не дінешся. Спробуйте «викроїти» машину для екскурсії в колгоспні вілкі у вихідний. Ще б чого не було? — скажуть вам! — Зараз же гаряча пора — жнива...».

А як це потрібно!

Згоджуємось з В. Браніцьким: вільний час наших людей, молоді — не приватна справа, а золотий фонд радянського суспільства.

Продовжимо розмову. І не тільки розмову. Життя людини має бути цікавим усьому — в роботі, в побуті, у вільному часі.

М. СТОЯН,
вчитель Панківської середньої школи Новомиргородського району.

НА ЛІНІЇ «ЧИТАЧ-ГАЗЕТА»

Щодня до редакції надходять листи від наших читачів, в яких вони діляться новинами, розповідають про життя трудових колективів, про хороших людей. В них — тепло людських сердець, мрії і щирі подяки. От і цього разу ми пропонуємо читачам добірку із поштової скриньки.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ

Сонце ще тільки піднімається з-за обрію, а у білих студентського будівельного загону «Карпати-72» із Львівського ордену Леніна державного Університету ім. І. Франка вже починається трудовий день.

Сніданок, лінійка. Підведено підсумки минулого робочого дня, і хлопці знову поспішають на об'єкти. Працюють дружно, самовіддано, відганяючи втому дотепним жартом. І важко виділити заспівувачів у роботі. Можливо це Іван Дружак із фізичного, або Коля Яценко, майбутній юрист...

На очах мешканців Устинівки ростуть об'єкти. Незабаром місцеві жителі зможуть дивитись широкоформатні фільми у новому кінотеатрі на 400 місць.

Популярністю у населення користується студентське ательє «Спасибі», де ремонтуються побутові прилади, агіткультбригада, яку очолює Зорян Комаровський.

І. ЧАБАНЮК,
комісар львівського вищого
штабу студентського будівельного загону.

ВАСИЛЬКО ВЕДЕ МАШИНУ

— Мамо! До нас приїхав наш майстер навчання! — очі сина засяяли радістю.

І от я побачила двадцятип'ятирічного наставника нашого сина із олександрійського профтехучилища № 1 Головатюка. Він розповів про успіхи і труднощі в навчанні Василя, поради, на що потрібно звернути увагу в його вихованні.

А потім:

— Готуй, Василю, машину. Підіємо до Мельника. Радощам хлопця не було меж. Він швидко впорався, сів за кермо. І машина покотилася вулицями рідного села.

— Бабусю! Глянь-бо, наш Василько сам веде машину, — гукає дівора.

А на душі батьків так тепло і радісно. Хочеться подякувати працівникам училища, які навчають наших

дітей і виховують у них справжню любов до майбутньої професії.

М. ЛІСОВА.

с. Любимівате,
Голованівський район.

ЗАВЖДИ З ДІТЬМИ

В мальовничому куточку нашого села розташувались ясла-сад. Щоранку ми приводимо сюди своїх малюків, і передаємо їх до рук виховательки Матко. Привітна і ласкава з малюками, вона робить усе, щоб малечі було добре. Вже до приходу дітей приготує іграшки, продумає, чим заповнити їхній день.

Вона завжди з дітьми, уміє їх зацікавити, навчає добре поводитись, добре ставитись одне до одного. А тому малеча дуже любить свою виховательку.

Л. КУШПІЛЬ.

с. Хмельозе,
Маловисківський район.

НА ВІСТРІ ПЕРА

Стіннівка «Комсомольського прожектора» Долинського комбінату хлібопродуктів стала дієвим органом. На вістрі пера «прожектористів» потрапляють бракороби, порушники трудової дисципліни, прогульники.

Ось і в останньому номері сатиричним олівцем затавровано прихильників «зеленого змія» — робітників будівельної бригади А. Попова, О. Гайдая та інших, що «відсвяткували» день заробітної плати по-своєму. Ці горе-трудівники з'явилися на роботу, ледь тримаючись на ногах.

Не проходять «прожектористи» і повз факти розкрадання державної власності. Часто в складських приміщеннях з'являються листівки «КП», в яких розповідається про недосгойну поведінку окремих працівників.

Штаб «Комсомольського прожектора», його активісти, — Віталій Радченко, Людмила Ерьоменко, Надія Поліщук, — користуються заслуженим авторитетом робітників комбінату.

С. МАТУСЯК,

член бюро Долинського райкому
ЛКСМУ.

РЯЗАНСКИЕ МАДОННЫ

Музыка А. Долуханяна

Слова А. Поперечного.

Ты встаешь, как из тумана,
Раздвигая грудью роже.
Ты к нему навстречу, Анна,
Белым лебедем плывешь.
Мягких трав великолешие,
Тишина у той тропы...
Но глухой разрыв над степью
Поднял землю на дыбы.

Уходит эшелоны,
И ты глядишь им вслед,
Рязанская мадонна —
Солдатка в двадцать лет.

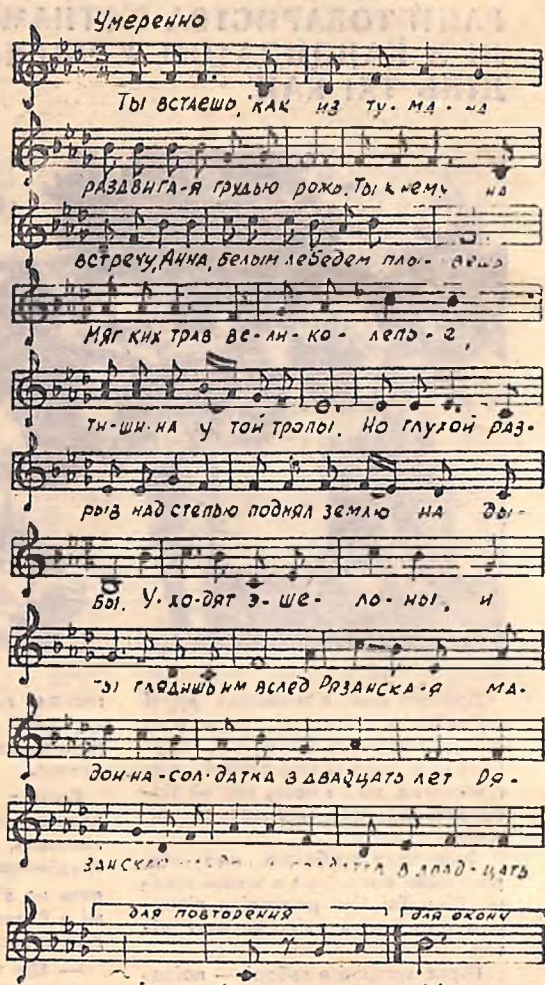
И уже в дожди косые
Под прощальный перестук
Стали женщины России
Горькой памятью разлук.
На продыленных перронах
Да с грудными на руках
Наши матери и жены
В русских вязанных платках.

И матери, и жены,
Дорогие без конца...
Рязанские мадонны —
Прекрасные сердца.

Не изменят, лгать не станут
И у смерти на краю.
Встань меж ними равной,
Анна,

Твой солдат погиб в бою.
И какой на свете мерой
Нам измерить эту боль,
Пожилкой солдатки веру
В невозвратную любовь?

Пустая стын перрона,
Далекая верста...
Рязанская мадонна —
Российская звезда.

ПОГОДА В СЕРПНІ

У серпні цього року середня місячна температура повітря в республіці очікується 18—23 градуси, в південних областях 21—23 градуси (вище норми на один градус).

Місячна кількість опадів становитиме в Дніпропетровській, Запорізькій, Донецькій областях та в південній половині Ворошиловградської області 30—45 міліметрів (менше норми), у Миколаївській, Одеській, Херсонській, Кримській областях (крім південного берега Криму) — 20—40 міліметрів (менше норми, місячна норма); на решті території республіки кількість опадів очікується 50—90 міліметрів, місячними 100—140 міліметрів (норма, місячними більше норми).

На початку і в середині місяця очікується змінна і значна хмарність, короткочасні грозові дощі, більш істотні — у двадцятих числах, а в західних областях — наприкінці місяця; у південних областях —

в першій половині місяця буде переважно суха погода, у другій половині місяця — короткочасні дощі і грози.

Жарка погода очікується в першій, третій і останній п'ятиденках: температура повітря вночі 15—20 градусів, вдень — 26—31 градус, у південно-східних областях 31—35 градусів, в решті часу — вночі 10—15, вдень 18—23 градуси, на півдні і сході УРСР — 25—27 градусів.

На південному березі Криму середня місячна температура повітря буде близько норми (23—24 градуси), місячна кількість опадів менше норми.

На початку місяця, близько двадцятих чисел і наприкінці місяця пройдуть короткочасні дощі з грозами.

Денні температури — 24—30 градусів, а в кінці другої і третьої декад — 29—34 градуси.

З. СКОТАРЕНКО,

начальник українського бюро погоди.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 1 СЕРПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Піонерія на марші». (Перм). 10.15 — Художній фільм. «Один шанс із тисяч». (М). 11.30 — Для школярів. «Творчість юних». (М). 12.15 — Кольорове телебачення. Програма документальних фільмів. (М). 12.55 — Новини. (М). 17.00 — «В ефірі — 0-1». (К). 17.30 — «Команда шахуни». (Донецьк). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Поезія». (М). 18.30 — «Потенціал Сибіру». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм. «Директор». 1 серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Спортивна програма.

(К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Художній фільм «Дівчинка і луна». (М). 19.00 — Реклама, оголошення. (К). 19.30 — Для дітей. Телефільм «Диво-зернятка». (К). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К). — «Спартак» (М). (К). 20.45 — Концерт. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Граклі Андроніков розповідає». (М). 22.30 — Кольорове телебачення. «Запрошення до танцю». Концерт. (М). 22.55 — Новини. (М).

СЕРЕДА, 2 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Фільм-лауреати V Всесоюзного конкурсу телевізійних фільмів. «Людина і море». (М). 10.30 — Художній фільм «Рудий». (М). 11.55 — «Комуніст і час». (Вільнюс). 12.20 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 13.15 — Новини. (М). 17.00 — Телефільм «Родом із комсомолу». (К). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Олівець-малюєць». (К). 18.00 — Тележурнал «День за днем». (Кіровоград). 18.40 — «Потенціал Сибіру». (М). 19.15 — «Кіномистецтво Країни Рад». Художній фільм «Особисто відомий». (М). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 — «Літературні бесіди». (М). 22.05 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М). 22.35 — Спортивна програма. (М). 22.55 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.40 — «Російська мова». (М). 17.25 — Для школярів. «Відповіді на тисячу «Чому?». (М). 18.00 — Фільм-концерт «Наші мелодії». (К). 19.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — Концерт-вальс. (Одеса). 20.15 — Програма передачі. (К). 20.20 — «Телекран пошани на жинах». (Харків). 20.50 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Новини кінокраїни». (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 3 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умлі руки». (М). 10.15 — Художній фільм «Хуторець у степу». (М). 11.45 — Програма документальних фільмів. (М). 12.20 — Концерт. (М). 12.50 — Новини. (М). 17.05 — «Наука і сільському господарству». (М). 17.35 — Для школярів. «На приз клубу «Нестун». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Турботи овочівників». (Кіровоград). 18.25 — Телефільм.

(Кіровоград). 18.40 — «Потенціал Сибіру». (М). 19.10 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — «Дужий, чистий голос». До 90-річчя з дня народження Я. Купали. (К). 20.00 — До 50-річчя утворення СРСР. Концерт державного ансамблю пісні і танцю Нагірного Карабаху Азербайджану. (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Директор». II серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — «Сільські обрії». (Харків). 17.35 — Телефільм «Вони залишилися молодими». (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 19.30 — Музичний фільм «Композитор Радіон Шедрін». (К). 19.00 — Програма передачі, оголошення. (Кіровоград). 19.10 — «Кіномистецтво Країни Рад». Художній фільм «Надзвичайне доручення». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Музиканти наших днів». (М). 22.35 — Спортивна програма. (М). 22.55 — Новини. (М).

Про можливі зміни в програмі нас повідомлять диктори радіо і телебачення.

ІНГУЛЬСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1972—1973 навчальний рік
на спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю. Строк навчання — 2 роки. Приймаються юнаки і дівчата віком 15 років 6 місяців, що мають освіту за 8, 9 і 10 класів;

тракторист третього класу. Строк навчання — 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата віком 17 років;

тракторист третього класу. Строк навчання — 6 місяців. Приймаються юнаки і дівчата віком 17 років;

шофер-слюсар. Строк навчання — 1 рік. Приймаються осіб віком 17 років і старших;

шофер-слюсар. Строк навчання — 8 місяців. Приймаються звільнених у запас із Збройних Сил СРСР, При училищі організовано консультпункт Устинівської звочної середньої школи, де учні можуть звочно вчитися у 8, 9, 10 та 11 класах загальноосвітньої школи.

До заяви на ім'я директора школи вступники додають направлення радгоспу або колгоспу, свідоцтво про народження (або паспорт), документ про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартки (3×4 см).

Учні забезпечують безплатним харчуванням, спеодягом, гуртожитком.

Учні одержують стипендію в розмірі 10 карбованців на місяць, сімейні — 20 карбованців на місяць, звільнені в запас — 76 карбованців.

Документи приймаються щодня. Початок занять — у міру комплектування груп.

Адреса училища: Устинівський район, селище Інгульське.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліяк, 2.